

ÎNVĂȚĂ MÂNTUL ONLINE

ARTICOLE, RESURSE, MATERIALE ONLINE
NR. 11 / 2025

BUCUREȘTI | 2025 **Redactor:** Sebastian Aurelian

Coperta: Sebastian Aurelian

DTP: Sebastian Aurelian

Coordonator: Sebastian Aurelian

Editura: Smart Edu Publishing

Adresa: Hrisovului 2-4,

Bucuresti, 013162

Email: office@academiajunior.eu

Adresa online: <https://academiajunior.eu/wpsweb/>

Bucuresti, 2025

ISSN 2784 – 1952

ISSN – L 2784 – 1952

JOC DIDACTIC MATEMATIC

Grupa – mijlocie

Domeniul : Stiinte (Activitate matematica)

Tema activitatii : ” Numara si potriveste ! ”

Tipul activitatii : Consolidarea si verificarea cunostintelor

Scopul jocului : Imbogatirea experientei senzoriale ca baza a cunostintelor matematice referitoare la recunoasterea, denumirea obiectelor,cantitatea lor, clasificarea, constituirea de multimi dupa form, consolidarea cunostintelor referitoare la numeratia in limitele 1-5, ordonarea grupelor in sir crescator.

Sarcina didactica: Recunoasterea, denumirea si gruparea obiectelor dupa forma,numararea elementelor, asocierea cifrei corespunzatoare.

Regulile jocului : Copiii vor descoperi pe panou siluete ale elementelor de Paste, pe care le vor recunoaste si le vor grupa in multimi cu elemente de acelasi fel, ptr. ca mai apoi sa formeze sirul numeric in limitele 1-5 raportand cifra la cantitate,iar in final sa numere in ordine crescatoare.Pe parcurs jocul se va complica, iar ei vor trebui sa descopere greseala introdusa.

Elemente de joc : Manuirea materialului, miscarea, surpriza, aplauzele, inchiderea si deschiderea ochilor.

Desfasurarea jocului: Copiii vor descoperi pe masuta materialele necesare desfasurarii jocului didactic.Educatoarea ii anunta pe copii, ca aceste material vor fi de folos sa-l ajute pe iepuras sa invete sa numere sis a ordoneze totul printr-un joc numit ”Numara si potriveste !”

Explicarea regulilor

Copiii vor descoperi pe masa jetoane cu elemente de Pateu pe care le vor recunoaste si le vor grupa in functie de criteriul dat, pentru ca mai apoi sa formeze sirul numeric in limitele 1-5 raportand cifra la cantitate, iar la final sa numere in ordine crescatoare.Pe parcurs jocul se va complica, iar ei vor trebui sa descopere greseala introdusa.

Reactualizarea cunostintelor

Copiii vor descoperi pe masa cosulete de culori diferite (verde,albastru,por-tocaliu, galben, rosu) sin jetoane amestecate.Copiii numiti de iepuras vor sorta jetoanele in functie de criteriul dat si le vor aseza in cosuletele indicate.Aceste multimi vor fi folosite in jocul didactic.

Explicarea si demonstrarea jocului

Dupa gruparea elementelor, vom forma scara numerica in limitele 1-5 astfel:

Vom aseza pe panou multimea cu un element si vom asocial cifra corespunzatoare.Apoi vom continua la fel cu restul multimilor.

Jocul de proba

Se efectueaza jocul de proba cu un copil pentru a vedea daca si-au insusit corect regula jocului.

Desfasurarea jocului propriu-zis

Dupa ce copiii au inteles regulile jocului se trece la executarea jocului propriu-zis.Acestia vor aseza pe rand pe panou jetoanele asociind cifra corespunzatoare fiecarei multimi.Pe parcursul jocului copiii vor verbalize fiecare actiunw facuta, astfel vor descoperi diferentele dintre multimi.Rezolvarea tuturor cerintelor este recompensata cu aplauze.

Varianta 1

Educatoarea ii roaga pe copii, sa-ai acopere ochii,timp in care va schimba locul unei cifre sau a unor elemente din multimile formate.Va numi un copil pt a sesiza greseala.

Varianta 2- complicarea jocului

lepurasul va numi cativa copii pt a veni pe rand, in fata sa resolve sarcina data: *Ia de pe masa atatea oua cate batai din palme se aud (1,2,3,4).

In final copiii vor rezolva o fisa de lucru si vor primi aprecieri la feluu cum au participat la joc.

Școala Gimnazială Săcălășeni – G.P.N.

Educatoare :Alexa Maria Mariana

Evaluarea formativă – instrument esențial în optimizarea învățării la ciclul primar**Andronache Brîndușa**

Evaluarea este o componentă fundamentală a procesului de predare-învățare, având rolul de a oferi informații relevante despre progresul elevilor. La ciclul primar, evaluarea trebuie să fie în primul rând **formativă**, orientată spre sprijinirea elevului în procesul de învățare, nu doar spre ierarhizare. Această perspectivă modernă transformă evaluarea într-un instrument continuu, flexibil și adaptat nevoilor copilului.

Evaluarea formativă se desfășoară pe parcursul întregii activități didactice și are scopul de a identifica nivelul de înțelegere, dificultățile întâmpinate și ritmul de învățare al fiecărui elev. Prin feedback constant și constructiv, profesorul poate interveni prompt pentru a ajusta strategiile didactice, iar elevul devine conștient de propriile reușite sau nevoi de îmbunătățire.

Un instrument des utilizat în evaluarea formativă este **observația sistematică**, esențială la vârste mici. Profesorul observă comportamentul elevilor în timpul activităților, modul în care colaborează, participă sau își exprimă ideile. Observațiile sunt apoi consemnate în fișe și utilizate pentru personalizarea procesului de învățare.

Jurnalul de învățare este o altă metodă eficientă, deoarece îi permite elevului să reflecteze asupra propriei activități. Chiar și la clasele mici, jurnalul poate fi adaptat prin desene, propoziții scurte sau simboluri care exprimă nivelul de înțelegere. Astfel, elevii devin responsabili de propriul progres.

În ciclul primar se folosesc frecvent **probe practice**, fișe de lucru, proiecte simple sau sarcini integrative. Acestea permit evaluarea competențelor într-un mod natural, apropiat de modul în care copilul învață. Evaluarea prin proiect, de exemplu, încurajează creativitatea și aplicarea cunoștințelor în contexte reale.

Autoevaluarea și interevaluarea sunt metode tot mai utilizate, deoarece dezvoltă autonomia, responsabilitatea și capacitatea de reflecție. Copiii pot folosi grile cu simboluri, emoticoane sau scări de apreciere pentru a exprima cât de bine au înțeles o sarcină. Acest tip de evaluare reduce anxietatea și transformă actul evaluării într-o activitate firească, motivantă.

Un rol important îl joacă **feedbackul**. Acesta trebuie să fie clar, specific și orientat spre soluții, nu doar spre evidențierea greșelilor. La clasele mici, feedbackul poate fi transmis verbal, prin imagini, stickere sau mesaje scurte, pozitive, care încurajează elevul.

Prin utilizarea evaluării formative, procesul educațional devine mai flexibil, adaptat fiecărui copil. Profesorul nu mai verifică doar ceea ce „știe elevul”, ci îl sprijină să își dezvolte competențele pas cu pas. În acest mod, evaluarea contribuie la creșterea motivației, la diminuarea anxietății și la formarea unei atitudini pozitive față de învățare.

Exerciții de dezvoltare a nivelului lexico-semantic al limbii elevilor din ciclul primar**Barbu Adriana, profesor învățământ primar, Liceul Teoretic Dante Alighieri, București**

Dezvoltarea exprimării orale și scrise, condiție primordială în instruirea și educarea elevilor, în formarea personalității lor, se realizează cu prioritate în cadrul disciplinei Limba și literatura română, a ariei curriculare Limbă și comunicare. Obiectivul central al predării limbii române vizează dezvoltarea capacităților de comunicare verbală și de utilizare a limbii române literare, perfecționarea limbajului. În studiul limbii române la clasele primare se utilizează modelul comunicativ-funcțional, conform căruia comunicarea este domeniul complex vizând dezvoltarea integrată a capacității de receptare și de exprimare orală, de receptare a mesajului scris (citirea/lectura) și de exprimare scrisă. Formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare orală și scrisă se realizează prin studiul limbii române în viziune integratoare, ceea ce presupune tratarea aspectelor comunicării din perspectiva tuturor nivelurilor limbii: nivelul rostirii, nivelul lexico-semantic, nivelul gramatical (morfologic și sintactic), nivelul structurilor cu înțeles complet (narațiune-expunere, dialog, descriere). Centrarea obiectivelor pe formarea de capacități specifice folosirii limbii în contexte concrete de comunicare se realizează prin corelația dintre conținuturi-obiective-tipuri de activități-evaluare. Este necesară flexibilitatea în ceea ce privește adaptarea conținuturilor la nivelul de dezvoltare concretă și la interesele copiilor, la realitățile comunicării cotidiene, propriu-zise. Nivelul lexico-semantic al limbii vizează obiective privind îmbogățirea și activizarea vocabularului, înțelegerea sensului cuvintelor și integrarea corectă în contexte, nuanțarea vocabularului prin utilizarea categoriilor semantice și a valorii expresive stilistic.

Putem utiliza exerciții-joc de derivare și compunere a cuvintelor, de schimbare a valorii morfologice a cuvintelor; se explică în termeni de joc în ce constă exercițiul, se desfășoară exerciții de derivare, cuvintele nou obținute se introduc în propoziții, se realizează o expunere orală sau scrisă pe o temă adecvată.

1. Alinați cuvintele (substantive): copil-copilaș, coș, cățel, băiat, ani, obraz, ochi.

2. Jocul meseriilor: adăugați o silabă la cuvintele date (substantive, verbe) pentru a obține denumirea unei meserii: floare+ar=florar, moară, grădină, zid; a învăța+tor=învățător, a vâna, a desena, a picta.

3. Transformați substantivele în adjective: aur+iu=auriu, argint, vișină, trandafir; nor+os=noros, nerv, pădure, iarbă.

4. Joc de creare a cuvintelor (substantive, adjective, verbe) cu prefixe: stră+bun=străbun, bunic, moș, luci, lucitor, vechi; re+citi=reciti, face, aduce, veni, cunoaște, povestește.

5. Joc "Calități și defecte": folosind silabele date, obțineți adjective cu sens opus: ne+plăcut=neplăcut, clar, liniștit, educat, civilizat, ascultător; in+corect=incorect, capabil, vizibil.

6. Formare de familii lexicale: pădure=pădurar, pădurice, pădureț, a împăduri, a despăduri; poveste=povestitor, a povesti, povestit, povestioară, povestire, repovestire, repovestit, a repovesti.

Exerciții-joc privind utilizarea categoriilor semantice (omonime, antonime, sinonime, paronime):

1. Jocul cuvintelor cu sens opus (antonimelor):

- Găsiți adjectivele cu sens opus celor date: tânăr, curajos, frumos, vesel, nou, înalt.

- Caracterizați personajele: Fata moșului era, iar fata babei era

- Schimbați înțelesul enunțului prin înlocuirea cuvintelor subliniate:

Ne plimbăm printr-o pădure tânără și luminoasă.

- Completați proverbele cu adjective cu sens opus: Paza trece primejdia Adună bani pentru zile Buturuga răstoarnă carul Merele le strică pe cele Decât bogat și bolnav, mai bine și

2. Jocul cuvintelor cu același înțeles (sinonimelor):

- Grupați cuvintele care au înțeles asemănător: copil, zăpadă, țară, neam, popor, nea, prunc, patrie.
- Înlocuiți expresiile date cu adjective potrivite: cu scaun la cap, cu capul în nori, cu două fețe, mort de sete, împietrit la inimă, iute la mână.
- 3. Jocul cuvintelor mască – deși au aceeași formă, au alt înțeles (omonimelor):
- Alcătuiți câte două propoziții în care cuvintele date să fie mai întâi substantive, apoi adjective: roșii, mare, vie. Am cumpărat un kilogram de roșii. Ție îți plac pantofii roșii. Să mergi la mare cu un vapor mare. În vie sunt mulți struguri. Ioana a găsit o rândunică rănită, dar vie.
- Găsiți înțelesurile diferite ale cuvântului “atenție”: Trebuie să traversăm strada cu atenție (grijă). Prietena mea mi-a adus o mică atenție (dar). Bunica m-a încurajat cu multă atenție (blândețe).

Exerciții pentru sensul propriu și figurat al cuvintelor:

1. Alcătuiți propoziții în care verbele: a mângâia, a dormi, a șopti, a zâmbi, a cânta să apară cu sensul propriu și cu sensul figurat (se obțin personificări):

a) sens propriu: Bunica mângâie creștetul nepoțelului.

b) sens figurat: Vântul călduț de primăvară mângâie mugurii copacilor.

2. Explicați sensul propriu și figurat al cuvintelor subliniate: Mierea de albine este foarte dulce și aromată. Mama îl sărută dulce pe Ionel. Fetița a spart un pahar. Ionel a spart urechile dumnealui.

3. Exprimați în propoziții sensul propriu și figurat al cuvintelor: aur, argint, plete, lacrimă, săgeată. Am un inel de aur. Aurul grâului acoperă câmpul. Vânătorul are arc și săgeți. Săgețile viscolului îi sfâșie fața.

Exerciții cu caracter creator: alcătuiți o compunere cu titlul “Primăvara”, în care să folosiți expresiile: zarea albastră, raze mângâietoare, vânt primăvăritic, iarbă lucioasă, flori multicolore, foșnetul de mătase al aripilor obosite, joc blând de gaze, zumzet dulce de albine.

Bibliografie:

-Oprea Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, București, EDP, 2006

-Nuță Silvia, *Metodica predării limbii române în clasele primare*, București, Ed. Aramis, 2002

-Barbu Marian, *Metodica predării limbii și literaturii române – învățământ primar*, Craiova, Ed. Gheorghe Alexandru, 2003

Idei de Jocuri și Activități pentru o Clasă Interactivă

Prof.înv.primar:Caunii Ștefania

Școala Gimnazială Nr.4

Turnu Măgurele

Un mediu de învățare activ și atractiv este esențial pentru dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a elevilor. Jocurile și activitățile interactive nu doar că facilitează procesul de învățare, dar îi ajută și pe elevi să colaboreze, să își dezvolte gândirea critică și să își exprime creativitatea. În acest articol, vom explora o serie de activități și jocuri potrivite pentru diferite discipline și niveluri de învățământ.

1. Jocuri și Activități pentru Dezvoltarea Limbajului și a Comunicării

1.1 Povestea continuă

Materiale necesare: Nicio resursă specială.

Descriere: Profesorul începe o poveste cu o propoziție scurtă, iar fiecare elev adaugă câte o propoziție pentru a continua firul narativ. Activitatea poate fi desfășurată oral sau în scris, pe grupe.

Beneficii: Dezvoltă creativitatea, ascultarea activă și capacitatea de exprimare.

1.2 Telefonul fără fir

Materiale necesare: Nicio resursă specială.

Descriere: Elevii stau în cerc, iar profesorul îi șoptește unui elev un cuvânt sau o propoziție. Acesta trebuie să o transmită mai departe prin șoaptă, iar ultimul elev spune cu voce tare ce a auzit. Diferențele dintre mesajul inițial și cel final sunt adesea amuzante.

Beneficii: Exersează atenția auditivă și memoria.

1.3 Ghicește personajul

Materiale necesare: Cartonașe cu nume de personaje celebre sau inventate.

Descriere: Fiecare elev primește un cartonaș pe care nu îl vede, iar colegii îi dau indicii pentru a ghici cine este. Se poate adapta la diverse domenii, de exemplu, personaje din literatură, istorie sau știință.

Beneficii: Dezvoltă vocabularul, logica și capacitatea de formulare a întrebărilor.

2. Jocuri Matematice și de Gândire Logică

2.1 Matematica în mișcare

Materiale necesare: Foi cu exerciții matematice, cretă sau markere.

Descriere: Profesorul scrie exerciții pe foi și le lipește pe pereții clasei. Elevii se deplasează prin clasă, rezolvând exercițiile pe o foaie proprie.

Beneficii: Îmbină învățarea cu mișcarea, menține atenția și concentrare activă.

2.2 Bingo matematic

Materiale necesare: Cartonașe cu numere și operații matematice.

Descriere: Profesorul spune o operație matematică, iar elevii trebuie să găsească rezultatul pe cartonașele lor. Primul care completează un rând câștigă.

Beneficii: Îmbunătățește viteza de calcul și recunoașterea modelelor numerice.

2.3 Escape Room matematic

Materiale necesare: Probleme matematice de dificultăți variate, indicii ascunse în clasă.

Descriere: Elevii trebuie să rezolve exercițiile pentru a obține indicii care îi conduc la „evadarea” finală. Se poate folosi pentru revizuirea materiei într-un mod interactiv.

Beneficii: Dezvoltă gândirea critică, spiritul de echipă și capacitatea de rezolvare a problemelor.

3. Jocuri și Activități pentru Dezvoltarea Inteligenței Emoționale

3.1 Emoțiile pe culori

Materiale necesare: Cartonașe colorate reprezentând diferite emoții.

Descriere: Elevii aleg un cartonaș colorat și explică de ce au ales acea emoție, descriind un moment în care au simțit-o.

Beneficii: Ajută la identificarea și exprimarea emoțiilor, dezvoltă empatia.

3.2 Jurnalul Recunoștinței

Materiale necesare: Caiete sau foi de scris.

Descriere: La finalul săptămânii, fiecare elev scrie trei lucruri pentru care este recunoscător. Aceasta poate deveni o activitate regulată.

Beneficii: Creează o atitudine pozitivă și îmbunătățește starea emoțională.

3.3 Teatrul de umbre

Materiale necesare: Lămpi, cartoane pentru a crea personaje.

Descriere: Elevii creează și interpretează povești folosind umbrele proiectate pe perete.

Beneficii: Dezvoltă încrederea în sine și creativitatea.

4. Activități pentru Învățarea prin Mișcare

4.1 Cursa cunoștințelor

Materiale necesare: Întrebări de cultură generală, cartonașe cu răspunsuri.

Descriere: Elevii aleargă spre un punct din clasă și aleg răspunsul corect dintre mai multe variante. Se poate adapta pentru orice materie.

Beneficii: Crește implicarea și favorizează învățarea activă.

4.2 Ștafeta cunoștințelor

Materiale necesare: Hârtii cu întrebări și răspunsuri.

Descriere: Elevii sunt împărțiți în echipe și trebuie să răspundă la întrebări corecte pentru a putea alerga la următoarea „stație” a ștafetei.

Beneficii: Încurajează colaborarea și gândirea rapidă.

4.3 Mima educativă

Materiale necesare: Cartonașe cu concepte din lecție.

Descriere: Elevii mimează un concept (de exemplu, un fenomen științific sau un personaj istoric), iar colegii ghicesc.

Beneficii: Fixează cunoștințele într-un mod ludic.

Concluzie

Jocurile și activitățile interactive transformă sala de clasă într-un spațiu dinamic, unde elevii învață cu plăcere. Indiferent de disciplina predată, profesorii pot integra metode creative pentru a stimula interesul și participarea elevilor. Folosind astfel de strategii, cadrele didactice contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare și la formarea unor competențe esențiale pentru viitor.

lucrării dumneavoastră.

LECTURA ÎN RÂNDUL ȘCOLARILOR MICI

Lectura aduce multe beneficii copiilor, precum: dezvoltarea vocabularului, stimularea imaginației și îmbunătățirea concentrării. Pentru a-i atrage către citit, poți încerca să transformi lectura într-o activitate distractivă, alegând cărți care să le stârnească interesul. De asemenea, crearea unui mediu confortabil de lectură și implicarea lor în discuții despre povești pot face minuni.

Învățătoarea joacă un rol esențial în cultivarea dragostei pentru lectură. Poate face asta organizând momente de lectură zilnică, alegând povești captivante și variate. De asemenea, poate încuraja copiii să aducă poveștile preferate de acasă și să le împărtășească cu colegii. Crearea unui colț de lectură confortabil în clasă și organizarea de concursuri tematice, cititul cu voce tare, organizarea unor mici cluburi de lectură, pot fi, de asemenea, modalități distractive de a-i motiva!

O abordare bună este să lergi lectura de pasiunile copilului. Dacă îi plac mașinile, găsește cărți sau reviste pe acest subiect. Important e să nu transformi lectura într-o obligație, ci într-o activitate distractivă. Poți, de asemenea, să-i povestești despre aventurile din cărțile tale preferate pentru a-i stârni curiozitatea.

Pentru un copil de clasă primară, este important să recomanzi cărți potrivite vârstei, care să-i dezvolte imaginația, vocabularul și gândirea critică. Iată câteva sugestii structurate pe categorii:

1. Cărți ilustrate și povești clasice (potrivite pentru clasele pregătitoare – I)

„Pungața cu doi bani” – Ion Creangă

„Capra cu trei iezi” – Ion Creangă

„Ursul păcălit de vulpe” – Ion Creangă

„Hansel și Gretel” – Frații Grimm

„Scufița Roșie” – Charles Perrault

„Cei trei purceluși” – Poveste populară

„Cartea cu Apolodor” – Gellu Naum (rimată, foarte potrivită pentru dezvoltarea limbajului)

2. Cărți de aventură și fantezie (pentru clasele II – IV)

„Micul Prinț” – Antoine de Saint-Exupéry

„Vrăjitorul din Oz” – L. Frank Baum

„Alice în Țara Minunilor” – Lewis Carroll

„Pippi Șosețica” – Astrid Lindgren

„Charlie și fabrica de ciocolată” – Roald Dahl

3. Cărți educative și cu mesaje pozitive

„Minunata călătorie a lui Nils Holgersson prin Suedia” – Selma Lagerlöf (geografie, aventură)

„Basmelor românilor” – Petre Ispirescu (valorile tradiționale)

„Enciclopedia Pământului pentru copii” – diverse edituri (pentru curiozități despre lume)

„Emil și detectivii” – Erich Kästner (stimulează gândirea logică și simțul dreptății)

„Cărțile cu eroul Greg Heffley” – Jeff Kinney („Jurnalul unui puști”) (lectură ușoară, amuzantă, pentru dezvoltarea interesului față de citit)

4. Cărți despre prietenie și emoții

„Omida mîncăcioasă” – Eric Carle (despre ciclul de viață și alimentație)

„Elmer, elefantul colorat” – David McKee (despre acceptarea diferențelor)

„Winnie de Pluș” – A.A. Milne (povești prietenoase, pline de învățăminte)

„Povestea lui Peter Lepurașul” – Beatrix Potter (aventuri simple, cu lecții morale)

„Felix și izvorul invizibil” – Eric-Emmanuel Schmitt (despre curaj și descoperirea sinelui)

PROF.ÎNV.PRIMAR: FLORIAN MARIA IULIANA

UNITATEA ȘCOLARĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂCĂLĂȘENI

LOCALITATEA: SĂCĂLĂȘENI

JUDEȚUL MARAMUREȘ

EXPLORAREA UNIVERSULUI MARIN PRIN JOC ȘI DESCOPERIRE

Aventuri în lumea adâncurilor

Grădinița P.P. Dumbrava Minunată, Hunedoara

Prof. Ed. Timpurie German Norana-Monica

Vă invit să pornim împreună într-o călătorie fascinantă în adâncurile oceanului, unde vom descoperi lumea magică a vietăților marine. Activitatea integrată „Aventuri în lumea adâncurilor” este concepută special pentru grupa mică și urmărește dezvoltarea limbajului și a comunicării, dar și stimularea creativității copiilor prin experiențe estetice și artistice.

Prin intermediul poveștilor, jocurilor și activităților interactive, cei mici vor explora universul subacvatic, îmbogățindu-și vocabularul cu termeni noi și exprimându-și liber imaginația.

Această activitate nu doar că le va stârni curiozitatea față de lumea înconjurătoare, dar îi va ajuta și să își exerseze abilitățile de comunicare, să asculte și să povestească, să descrie imagini și să participe activ la dialoguri.

Să ne scufundăm așadar în această aventură și să descoperim împreună minunățiile ascunse ale oceanului!

I. ADP - Activități de dezvoltare personală

Rutine: Întâlnirea de dimineață: „SOS, Regele Neptun!”

Tranziții:

1. “Către centre ne îndreptăm/ Pe Rege să-l ajutăm!”
2. “Tună, fulgeră pe mare,/ Valuri sar în depărtare/ Sub o stâncă s-au pitit/ Peștișorii, liniștiți!”
3. „Hai să spunem stop/ Jucării la loc,/ Ne-ați fost de folos/ Mulțumim frumos.”
4. „Rândul iute să-l formăm/ Lângă ușă ne-așezăm,/ Și cuminiți să așteptăm,/ Către baie să plecăm,/ Mănuțele să le spălăm.”

II. ALA - Jocuri și activități liber alese

Centrul de interes: ȘTIINȚĂ

Tema activității: “Viețuitoarele apelor” (mijloc de realizare: sortare)

Obiective operaționale: să identifice animalele din apă, denumindu-le, să sorteze animalele marine de cele de uscat, să participe cu interes la activitate, să colaboreze cu ceilalți parteneri de joc, să persevereze în finalizarea temei.

Centrul de interes: JOC DE MASĂ

Tema activității: “Peștele curcubeu” (mijloc de realizare: joc de asociere)

Obiective operaționale: să asocieze culoarea bețișorului cu cea a solzului peștelui, să mănuiască corect materialele puse la dispoziție, să participe cu interes la activitate, să respecte poziția corectă față de suportul de lucru, să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și/sau față de lucrările celorlalți.

Centrul de interes: NISIP ȘI APĂ

Tema activității: “Reciful de corali” (mijloc de realizare: joc de construcții)

Obiective operaționale: să-și îmbogățească reprezentările cu privire la noile forme pe care le iau materialele în joc, să realizeze combinații originale din materialele puse la dispoziție, să așeze în plan sau în spațiu elementele din construcție, realizând tema propusă, să participe activ, cu răbdare și să lucreze în ordine, să colaboreze cu ceilalți parteneri de joc, să persevereze în finalizarea temei.

III. ADE - Activități pe domenii experiențiale:

DLC - Domeniul Limbă și comunicare

Tema activității: „Căutătorii de comori” (mijloc de realizare: joc didactic)

Obiective operaționale: să răspundă corect la ghicitori, să demonstreze că au înțeles mesajul ghicitorii prin răspunsurile corecte, să denumească animalul marin găsit în cufăr, să formuleze propoziții cu numele animalului găsit, să-și dezvolte acuitatea fono-articulară în pronunțarea corectă a cuvintelor, să respecte regulile jocului;

Sarcina didactică: Descoperirea animalelor marine cu scopul de a le denumi și pentru a restabili ordinea în adâncurile apelor.

Regulile jocului: Copiii ascultă ghicitorile, demonstrează că le-au înțeles prin răspunsurile corecte.

Pornesc în căutarea cufărului corespunzător ghicitorii, scot din cufăr animalul marin denumindu-l și spunând ceva despre el (ex. Delfinul este albastru. Am găsit o balenă mică).

Când toate cuferele au fost descoperite, liniștea este restabilită și toate animalele fericite;

Elemente de joc: Harta, cuferele cu animale marine, centrul tematic, întrecerea, aplauzele, recompense.

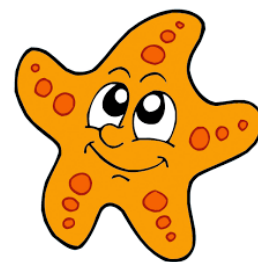

DEC – Domeniul Estetic și Creativ

Categoria de activitate: Activitate artistico-plastică

Tema activității: „Steluța de mare” (mijloc de realizare: pictură)

Obiective operaționale: să denumească corect materialele și uneltele necesare realizării temei, să utilizeze corect tehnica de lucru (amprentare), să mănuiască corect instrumentele și materialele puse la dispoziție în timpul realizării temei propuse, să-și controleze mișcările oculo-motorii, să persevereze pentru finalizarea lucrării, să participe afectiv la activitate, manifestându-se liber și creativ.

IV. ALA - Jocuri și activități liber alese (jocuri recreative)

A. Joc de mișcare

Tema activității: „Haina peștelui curcubeu” (mijloc de realizare: joc distractiv)

Obiective operaționale: să smulgă baretele colorate de la ceilalți colegi, să-si agațe baretele de centura proprie, să manifeste autocontrol și spirit de echipă, să manifeste viteză de reactive, să participe activ și cu interes la activitate, să-și dezvolte spiritul de competitive, să respecte regulile jocului, să manifeste stări afective pozitive (bucurie, bună dispoziție, împlinire, prețuire).

Sarcina didactică: Smulgerea baretelor colorate de pe centurile celorlalți copii, cu scopul de a deveni cel mai colorat pește curcubeu.

Regulile jocului: Copiii primesc centuri cu barete colorate și se așează în formă de cerc. La auzul sunetului de fluier, copiii au la dispoziție 3 minute în care să smulgă baretele de pe centurile colegilor pentru a și le lipi pe centura proprie. Copilul care strânge cele mai multe barete pe propria centură, devine peștele curcubeu și câștigă proba. Jocul se repetă de 5 ori.

Elemente de joc: Întrecerea, aplauze, centurile, baretele colorate, sunetul fluierului, brelocuri cadou.

B. Joc liniștitor

Tema activității: „La pescuit” (mijloc de realizare: joc de evaluare a activităților realizate)

Obiective operaționale: să pescuiască peștișori cu undița magnetică, să interacționeze cu ceilalți copii, parteneri de joc, să păstreze o ambianță liniștită pentru a nu speria peștii, să participe cu plăcere la activitate, să-și exprime propriile impresii și trăiri legate de activitățile desfășurate.

Sarcina didactică: Pescuirea peștilor cu ajutorul undiței magnetice.

Regulile jocului: Copiii primesc o undiță magnetică și cu ajutorul ei vor pescui din baltă, pe rând, peștișori. Când peștele a fost prins, undița va fi cedată colegului din partea dreaptă.

Elemente de joc: Undița magnetică, peștișori, balta.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului - *Curriculum pentru educație timpurie a copiilor*, OMEN 4694/02.08.2019;
2. www.ro.pinterest.com.

METODA LOTUS/ FLOAREA DE NUFĂR

ȘURLICĂREA GRAȚIELA-PETRONELA

Lotus/Floarea de nufăr- Este o metodă interactivă de lucru în grup și se utilizează în fixarea, sistematizarea și verificarea cunoștințelor elevilor. Tehnica „Lotus” presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele opt

idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de lotus. Cele opt idei secundare sunt trecute în jurul temei centrale, urmând ca apoi ele să devină la rândul lor teme principale, pentru alte opt flori de lotus. Pentru fiecare din aceste noi teme centrale, se vor construi câte alte opt idei secundare. Astfel, pornind de la o temă centrală, sunt generate noi teme de studiu pentru care trebuie dezvoltate conexiuni și noi concepte.

Metoda „Lotus” - este compatibilă cu multe domenii de activitate și poate fi un excelent mijloc de stimulare a creativității elevilor și de activizare a energiilor, capacităților și structurilor cognitive la diferite obiecte de învățământ și se poate utiliza cu succes la orice clasă.

La clasa a II- a, la tema, Grupuri de litere, în fixarea, sistematizarea și verificarea cunoștințelor elevilor, Metoda „Lotus” se poate folosi astfel:

1. Realizarea și organizarea materialelor de lucru:

- se confecționează o „Floare de lotus” cu opt petale - floare principală și se fixează pe tablă:
- floarea principală se înconjoară cu alte opt „Flori de lotus” - flori secundare
- Pentru fiecare elev câte o „Floare de lotus”- fișă pentru lucrul în grup.

2. Organizarea colectivului de elevi:

- se formează opt grupe de elevi și se stabilesc liderii.

3. Desfășurarea activității:

- se notează tema centrală - „Grupuri de litere”, în mijlocul florii principale;
- se stabilesc temele secundare - grupurile de litere: „ce”; „ci”; „ge”; „gi”; „che”; „chi”; „ghe”; „ghi”;
- fiecare temă secundară se notează pe câte o petală a florii centrale;
- fiecare lider își alege o temă pe care o notează în mijlocul florii secundare/ de grup;
- tema aleasă constituie temă principală pentru fiecare grup de lucru;
- liderii desprind de pe tablă „Floarea de lotus” aleasă și formează grupul de lideri
- grupul de lideri concepe opt cerințe pentru tema aleasă;

✚ liderii notează fiecare cerință pe câte o petală a florii.

4. Activitatea în grupe:

✚ liderii prezintă „Floarea de lotus” cu tema de lucru:

▪ **Cu grupul de litere ales, scrieți:**

- un cuvânt format din două silabe;
- un cuvânt format din trei silabe;
- un cuvânt format dintr-o silabă;
- un nume de persoană;
- câte silabe are numele de persoană;
- numărul de litere din care este format cuvântul;
- numărul de sunete din care este format cuvântul;
- propoziție folosind numele de persoană.

✚ fiecare membru își aduce aportul în rezolvarea sarcinilor de lucru, lucrând pe fișa personală;

✚ liderii notează rezultatul muncii în grup, pe „Floarea de lotus” desprinsă de pe tablă;

5. Evaluarea:

✚ fiecare lider prezintă „Floarea de lotus” cu rezultatele obținute și o fixează la locul potrivit, pe tablă.

Bibliografie:

1. <https://edu.freepedia.ro/metoda-predarii-reciproce-si-tehnica-lotus>
2. www.didactic.ro

Rolul factorilor de socializare în dezvoltarea abilităților socio emoționale a preșcolarilor

Prof. Grigore Mădălina Gabriela
GPP nr.5, Mizil, Prahova

În perioada preșcolarității influențele de socializare predominante sunt exercitate de părinți și grupul de prieteni pentru ca, mai târziu, această influență să fie exercitată de către școală, mass-media și alte instituții sociale, care vor completa capacitățile dobândite în cadrul socializării de bază, primare în perioada preșcolarității, mai exact în grădiniță. Socializarea începe încă din copilărie, odată cu exersarea primelor experiențe sociale (socializare primară) și continuă pe tot parcursul vieții de adult, prin dobândirea de statusuri și roluri succesive (socializare continuă).

Pentru a se putea integra și coopera eficient cu cei din jur copilul trebuie să atingă un anumit nivel al socializării, care presupune o modalitate de percepere și considerare a calităților celor cu care vine în contact astfel că, socializarea copiilor preșcolari se realizează prin intermediul mai multor „agenți”: familia, colegii și prietenii, grădinița.

Familia, îndeosebi în primii ani de viață, joacă un rol deosebit în formarea și dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic. Familia reprezintă un puternic agent al socializării pentru preșcolar. Copilul este îndrumat de părinți, fiind dependent de aceștia având nevoie de îngrijire, atenție, afecțiune. Părinții definesc atitudinile, concepțiile și credințele unui copil.

În copilăria timpurie se realizează așa zisa socializare primară reprezentând, de fapt, un proces de transformare a copiilor în ființe sociale, prin dezvoltarea limbajului, prin învățarea valorilor de bază, fiind un proces cu caracter profund afectiv.

În societățile urbane moderne, funcția socializatoare a familiei se exercită mai dificil și sumar, o parte din elementele ei fiind preluate de alți agenți socializatori, îndeosebi de către grădiniță (școală). De-a lungul timpului, familia a pierdut din importanța sa socializatoare tradițională, datorită situațiilor în care ambii părinți își desfășoară activitatea în afara menajului, iar copilul interacționează cu părinții doar câteva ore pe zi. (I. Mihăilescu, 2003, pag. 89) Adler ne vorbește despre capacitatea individului de a-și dezvolta corespunzător întregul potențial prin relaționarea puternică dintre cele două instituții de educație: familie și școală/grădiniță. „Organul psihic rezultă dintr-o substanță funcțională înăscută, spirituală și corporală.... dezvoltarea sa are loc în întregime în condiții sociale, ceea ce înseamnă că, atât cerințele organismului, cât și acelea ale societății omenești trebuie să își găsească satisfacerea. Acesta este cadrul în care se dezvoltă și de care depinde evoluția sa.” (Alfred, A., 1991) Comunicarea dintre educatori și părinți devine un aspect deosebit de important în susținerea și dezvoltarea copilului preșcolar. Părinții devin parteneri ai grădiniței primind consiliere profesionistă și orientată punctual către nevoile copiilor, în ceea ce privește îndeplinirea cât mai adecvată și autentică a rolurilor parentale

Copilul, odată ce a părăsit mediul familiar, loc în care se simte în siguranță, este nevoit să se adapteze la noi reguli, să accepte prezența altor copii, a altor adulți, să își formeze o nouă conduită adaptată la noul mediu. În concepția părinților, grădinița reprezintă „mijlocul principal de educație, iar rolul ei în societate este de a forma generațiile viitoare.” (Păun, E., Molan, V., Iucu, R. B., 2022, pag. 17)

La începutul perioadei preșcolare se observă tendința copilului de a se supraaprecia, de a se pune pe sine în prim plan acesta învățat fiind de acasă, din familie că ocupă locul central, în care părinții îi acordă o atenție deosebită, îndeosebi dacă este singur la părinți. Activitățile

educative din grădiniță, echilibrate, cu cerințe gradate și care țin cont de particularitățile individuale ale copiilor pot preveni criza negativismului infantil, asociată cu egoism, lipsa de sensibilitate față de alții, ca și disfuncționalitățile din relațiile acestora cu cei din jur, încurajând dezvoltarea inițiativei, implicarea personală în activitate și echilibrul. Prin joc, copilul învață se se cunoască pe sine și pe ceilalți.

Prin jocul didactic realizat în grădiniță, ca și activitate construită cu scopuri didactice, educative ceea ce conduce la o bună cunoaștere, nu doar a colectivului de copii, ci și de acumulare de informații care îi vor fi de folos pe tot parcursul vieții. Viața colectivă asigură copilului individualizare prin socializare, afirmare proprie în întrecerea cu ceilalți dar și cu propria persoană. Se realizează astfel o transmitere de sentimente, convingeri, deprinderi care reprezintă de fapt esența experienței colective afecțuioasă și a tuturor, interiorizând conduitele copilului, conduite mobile, reversibile: a da/a primi, a ajuta/a fi ajutat.

Integrarea, care se realizează prin interacțiunile dintre copil și mediul grădiniței, se desfășoară în mai multe faze:

- acomodare: schemele de acțiune și modul de gândire dobândit până acum se modifică la contactul cu mediul grădiniței;

- adaptare: relațiile complexe care se stabilesc ajută copilul să capete cunoștințe și deprinderi necesare pentru a rezolva situațiile impuse de acest mediu, astfel încât să poată răspunde pozitiv cerințelor acestuia;

- participarea este echivalentă cu asumarea rolurilor și promovarea inițiativelor personale.

Intrarea în grădiniță conduce la investirea copilului cu un nou statut, pe care nu l-a mai avut până acum și care aduce după sine un ansamblu de drepturi, dar și îndatoriri pe care trebuie să le respecte. (Zlate, M., 1972)

La nivelul grădiniței copilul va învăța să coopereze, să se conformeze regulilor de grup, să-și armonizeze cerințele sale cu cele ale grupului și să acționeze în conformitate cu acestea. Astfel de conduite de interrelaționare au semnificația socializării copilului și a valorificării potențialului său din planul personalității, care se află într-o continuă dezvoltare și expansiune. Prietenii și colegii - ca preșcolari, ajung să petreacă tot mai mult timp în afara familiei și în compania copiilor de vârsta lor. Aceștia ajung să aibă o contribuție la fel de importantă ca și cea a adulților în dezvoltarea copilului. Relațiile copiilor ca egali trebuie văzute ca patternuri complexe de interacțiuni discontinue. (Fabes, R., Martin, C., Haniș, L. D., 2009) „Cea mai simplă caracterizare a „egalilor” face referire la similaritatea de vârstă. La preșcolari, similaritatea de vârstă nu garantează egalitatea și similaritatea nivelurilor de dezvoltare cognitivă și emoțională astfel că ar fi mai potrivit să definim egali ca fiind „indivizi care operează la același nivel de complexitate comportamentală.” (Shaffer, D., Kipp, K., 2009

În perioada preșcolară majoritatea interacțiunilor din grupurile de copii preșcolari se desfășoară în contexte ludice. Pentru copiii mici, un prieten este cineva care este amuzant și cu care împarte jucăriile, modul în care gândesc despre prietenie tinde să se axeze pe attribute externe concrete. Copiii mai mari iau în considerare afecțiunea în relația de prietenie. Factorul general esențial în majoritatea cazurilor de alegere a prietenilor este similaritatea. „Copiii tind să își aleagă prieteni care le seamănă.”

Așadar, copilul preșcolar trăiește noi experiențe în relațiile cu cei din jur, experiențe la care trebuie să se adapteze și să acționeze, nu numai în funcție de dorințele sale, ci să țină seama și de cerințele celorlalți.

Bibliografie:

1. Alfred, A., (1991). Cunoașterea omului. București: Editura Științifică.

2. Bonchiș, Elena (2004). Psihologia copilului. Oradea: Editura Universității Oradea;
3. Botiș, A., Mihalca, L., (2007). Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până la 7 ani. Buzău: Editura Alpha MDN;
4. Dumitru, I. Al. (2008). Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice. Iași;
5. Fabes, R., Martin, C., Hanish, L.D. (2009). Children behaviors and interactions with peers. In Handbook of peer interaction, relationships, and groups. New York: The Guilford Press.
6. Mihăilescu, I., (2003). Sociologie generală. Concepte fundamentale și studii de caz. Iași: Editura Polirom;
7. Neacșu, I., Suditu, M. (2020). Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii. Iași: Editura Polirom;
8. Shaffer, D., Kipp, K., (2009). Developmental Psychology: Childhood and Adolescence. Wadsworth Publishing; Student's Eighth Edition. Amazon România, accesat 27 martie 2022.
9. Păun, E., Molan, V., Iucu, R. B., (2022). Educația preșcolară în România. Iași: Editura Polirom.
10. Ștefan, Catrinel, A., Kallay, E. (2010). Dezvoltarea competențelor emoționale: ghid practic pentru educatori. Cluj-Napoca: ASCR.
11. Zlate, M., (1972). Psihologia socială a grupurilor școlare. București: Editura Politică

Dezvoltarea abilităților de citire și scriere la copiii cu dificultăți de învățare

Ivașcu Angelica

Școala Gimnazială „Șerban Cioculescu” Găești

Copiii cu dificultăți de învățare întâmpină provocări suplimentare în dezvoltarea abilităților de citire și scriere, care sunt esențiale pentru succesul educațional și integrarea socială. Aceste dificultăți pot fi legate de tulburări specifice, precum dislexia, disgrafia, sau de alți factori cognitivi, emoționali sau de mediu. Cu toate acestea, cu intervenții adecvate, sprijin constant și metode adaptate, acești copii pot face progrese semnificative.

Principalele caracteristici ale dificultăților de învățare în citire și scriere

- Probleme de decodare și recunoaștere a cuvintelor. Copiii cu dificultăți de învățare pot întâmpina probleme în a corela sunetele cu literele, ceea ce duce la dificultăți în citirea fluentă și în recunoașterea rapidă a cuvintelor. Aceasta este o trăsătură frecventă în dislexie, unde procesarea fonologică este afectată.
- Fluență redusă în citire. Fluența se referă la capacitatea de a citi rapid, precis și cu intonație corectă. Copiii cu dificultăți de învățare pot citi cu întreruperi, ezitări și erori frecvente, ceea ce afectează capacitatea lor de a înțelege textul.
- Dificultăți de înțelegere a textului. Chiar dacă un copil reușește să decodifice cuvintele, înțelegerea textului poate fi limitată. Dificultățile în reținerea și integrarea informațiilor citite afectează abilitățile de comprehensiune.
- Scriere deficitară și dificultăți de ortografie. În scriere, copiii cu dificultăți de învățare pot întâmpina probleme în organizarea ideilor, în structurarea propozițiilor și în respectarea regulilor gramaticale și de punctuație. De asemenea, ei pot avea greșeli frecvente de ortografie, datorate incapacității de a memora regulile Strategii și intervenții pentru dezvoltarea abilităților de citire și scriere

Strategii și intervenții pentru dezvoltarea abilităților de citire și scriere

Pentru a sprijini copiii cu dificultăți de învățare în citire și scriere, este esențial să fie utilizate intervenții personalizate și strategii de predare adaptate nevoilor lor.

- Metode fonetice. Metodele fonetice ajută copiii să înțeleagă relația dintre sunete și litere, învățându-i să decodifice cuvintele prin segmentarea și combinarea fonemelor. Această metodă este deosebit de eficientă pentru copiii cu dislexie.
- Exerciții de citire ghidată. Citirea ghidată în grupuri mici, unde un profesor sau un specialist oferă sprijin personalizat, îi poate ajuta pe copiii cu dificultăți să își îmbunătățească fluența și să

înțeleagă mai bine textele citite. Aceasta permite elevilor să primească feedback imediat și să corecteze greșelile în timp real.

- **Utilizarea tehnologiei educaționale.** Tehnologia educațională poate juca un rol important în dezvoltarea abilităților de citire și scriere. Aplicațiile interactive, care se bazează pe exerciții fonetice sau pe corectarea ortografică, îi ajută pe copii să exerseze în mod independent și să progreseze în ritmul lor propriu.
- **Intervenții multisenzoriale.** Intervențiile multisenzoriale implică utilizarea mai multor simțuri (vizual, auditiv, tactil) pentru a învăța. De exemplu, copiii pot învăța literele prin trasarea acestora în nisip sau folosind materiale tactile, ceea ce poate ajuta la consolidarea conexiunilor fonem-grafem.
- **Exerciții repetate și feedback constant.** Copiii cu dificultăți de învățare beneficiază de exerciții repetate și de un feedback constant. Repetarea activităților de citire și scriere îi ajută să își consolideze abilitățile și să corecteze erorile recurente.
- **Sprijin emoțional și încrederea în sine.** Dificultățile de citire și scriere pot afecta încrederea în sine a copiilor. Este important ca părinții și profesorii să ofere sprijin emoțional și să creeze un mediu de învățare pozitiv, unde copiii să se simtă încurajați și acceptați. Iată câteva modalități de a sprijini dezvoltarea emoțională:
 - **Recompense și încurajări.** Recompensarea progreselor, fie ele cât de mici, îi poate motiva pe copii să continue să lucreze la abilitățile lor de citire și scriere. Laudele pentru eforturi și succese ajută la construirea încrederii în sine.
 - **Stabilirea unor obiective realiste.** Stabilirea unor obiective mici și realizabile ajută copiii să vadă progresul pas cu pas. Aceasta poate reduce frustrarea și anxietatea asociată cu învățarea.
 - **Timp suplimentar pentru citire și scriere.** Oferirea de timp suplimentar pentru finalizarea sarcinilor de citire și scriere le permite copiilor să lucreze în ritmul lor propriu, reducând presiunea și stresul asociate cu termenele limită stricte.
 - **Implicarea familiei în procesul de învățare.** Părinții joacă un rol crucial în sprijinirea copiilor cu dificultăți de învățare. Implicarea activă a părinților în activitățile de citire și scriere poate face o diferență semnificativă în dezvoltarea acestor abilități.
 - **Lectura împreună cu copilul.** Citirea în familie, cu părinții sau frații mai mari, îi ajută pe copii să își îmbunătățească fluența și să își dezvolte dragostea pentru cărți. De asemenea, aceasta le oferă oportunitatea de a discuta despre text și de a dezvolta abilitățile de înțelegere.

Dezvoltarea abilităților de citire și scriere la copiii cu dificultăți de învățare este o prioritate, deoarece aceste competențe joacă un rol crucial în succesul lor educațional, în formarea personalității și în integrarea lor socială. Intervențiile timpurii, susținute de metode de predare personalizate și suport educațional, pot ajuta acești copii să-și depășească provocările și să atingă potențialul maxim.

Bibliografie

Stan, E. (2014). *Tulburările de învățare și intervenția psihopedagogică*. Polirom

Mihăilescu, N. (2003). *Dificultăți de învățare la copii: aspecte psihologice și pedagogice*. Editura Universitară.

Natură versus educație. Educație versus natură.

A. Importanța experienței sociale

Timp de două secole, savanții s-au întrebat dacă identitatea și comportamentul nostru sunt determinate de moștenirea biologică sau de experiența socială, cu alte cuvinte “natură versus educație”. Instinctiviștii au crezut că natura, comportamentul uman sunt rezultatul instinctelor. McDougall (1908) afirma că comportamentele sunt “modele de acțiune înăscute, fixe, programate genetic care sunt comune unei specii și nu sunt dependente de experiențele individului”. Bernard (1924) afirma că au fost identificate peste 10 .000 instincte ca fiind cauze ale comportamentului social: de la instinctul “agresiv” (războaie) la “asociativ” (constituirea societății). Cu timpul, a devenit clar că instinctele au fost o explicație nepotrivită din două motive: pentru fiecare formă de comportament identificată trebuia să se “descopere” un instinct pentru a o explica ; în unele societăți, comportamentele considerate instinctive fie nu au fost găsite, fie erau reversul la ceea ce se așteptase.

B. Punctul de vedere contrar, susține că, dimpotrivă, mediul social determină comportamentele umane. Mediul, educația stau la baza dezvoltării comportamentale.

Psihologul Watson (1924) a fost cel care a elaborat teoria determinării comportamentale extreme de către mediul social. Comportamentul uman și identitatea umană nu pot fi modelate în orice fel, oricum am dori. El susține că dacă i s-ar da copii sănătoși și control total asupra mediului în care aceștia trăiesc, i-ar putea crește și educa astfel încât să devină persoanele dorite de el.

“Dați-ne un copil de 8 ani și vă garantez că va fi bolșevic toată viața”, afirma Lenin în 1923, într-o cuvântare în fața comisarilor educației. Pe scurt, conform acestor teorii, moștenirea biologică a indivizilor este nerelevantă, doar lumea lor socială (educația) le determină comportamentul. Pe această teorie s-au bazat statele socialiste atunci când au adoptat și instituționalizat o nouă pedagogie, care a luat forma sistemului național de reeducare. Noua pedagogie (Anton Makarenko) se întemeia pe următoarele două axiome:

1. Ereditatea nu influențează procesul educațional. Nu există indivizi needucabili, ci metode educaționale inadecvate. În concluzie, terapia “educațională” a statului era nu numai posibilă, ci chiar și indicată.
2. Educația are un caracter exclusiv colectiv. Nu există educație individuală. Educația se face în și prin colectiv. De aici, în locul tezei individualității, a personalității umane a fost pusă cea a omogenizării sociale.

C. Corelarea celor două puncte de vedere: natura și educația

Astăzi există un consens general că atât natura cât și educația contribuie la dezvoltarea individului.

Profesor învățământ primar, Libotean Crinuța-Daniela,

SCOALA INCLUZIVA–CUM PUTEM AJUTA ELEVII SA DEPASEASCA BARIERELE IN INVATARE

Prof.inv.primar Busu Ileana Nadia
Liceul Tehnologic Piatra-Olt,jud. Olt

Dupa 1990 a fost lansat un nou concept,al educatiei incluzive ,care aduce in atentie necesitatea reexaminarii si extinderii rolului invatamantului obisnuit, pentru a se putea adapta cerintelor copiilor si nu invers,ca pana atunci,premise a dezideratului ca pe cat posibil,,toti copiii sa invete impreuna.Noul tip de scoala,cea incluziva trebuie sa recunoasca diferite cerinte educationale ale copiilor,sa reactioneze adecvat la acestea ,sa asigure o educatie de calitate pentru toti .Este vorba de o alta optiune de politica a educatiei,care pune accentul pe transformarile substantiale la nivelul capacitatilor scolilor obisnuite,pentru ca acestea sa poata oferi raspunsuri adecvate cerintelor educatiei diferite ale copiilor.Diferentele dintre copii sunt considerate firesti,iar scoala trebuie sa dispuna de servicii adecvate care sa actioneze continuu pentru servicii adecvate care sa actioneze continuu pentru a intampina cerintele educationale speciale .

Cu totii trebuie sa ne punem urmatoarele intrebari ;

*De ce nu pot face progrese semnificative in invatare toti elevii dintr –o clasa ?

*Cum pot fi sprijiniti sa progreseze in invatarea de tip scolar elevii care invata (sau care par sa invete) mai greu ?

*Cat este de justificata marginalizarea ori chiar excluderea unor elevi din scoala obligatorie ?

Copiii care nu pot face fata cerintelor scolare,cei care prezinta diverse forme si niveluri de esec scolar sunt inca prea putin cunoscuti si acceptati din punct de vedere psihopedagogic. Atitudinea cea mai frecventa manifestata fata de acestia din partea scolii /si a societatii in general este de subvalorizare –bazata in mare masura pe lipsa de reusita si de competenta scolara .

Copiii cu probleme –„dificali “ , „turbulenti “ si /sau handicapati din diferite motive sunt perceputi in lumea scolii obisnuite de cele mai multe ori negativi sau marginalizati si nu de putine ori exclusi nu este pentru scoala „Nu face fata programei.” „Nu aceasta scoala “ „Trebuie trimis la o scoala speciala “ sau /nu poate fi scolarizat “ –iata doar cateva din argumentele prin care unele cadre didactice justifica neacceptarea ori esecul unor copii , de a invata alaturi de ceilalti copii de aceeasi varsta.

Este adevarat ca nu de putine ori, conditiile de organizare scolara –efective numeroase de elevi in clasa,programa scolara foarte incarcata,,timpul scurt de activitati si interactiuni in clasa cu elevii pe parcursul unei lectii;insuficienta pregatire psihopedagogica si /sau de educatie – reprezinta obstacole serioase in asigurarea unui invatamant eficace pentru fiecare copil .Dar nu intotdeauna...

O descoperire frustranta,pe care o fac in prezent multe sisteme de invatamant internationale,este aceea ca desi se fac eforturi extraordinare pentru dezvoltarea educatiei de baza pentru toti copiii –in ideea prevenirii si /sau reducerii excluderii educationale –grupurile de copii cele mai apropiate de riscul excluderii scolare devin cele mai supuse riscului de a fi marginalizate. Marginalizarea este vizibila atat in rezultate (performante scolare, sensibil mai reduse decat ale celorlalte grupuri,acces mult mai redus la formele ulterioare de scolarizare)

Educatia incluziva incearca sa ofere astfel un raspuns atat problemelor legate de excludere,cat si marginalizarii scolare. Ea se refera nu doar la crestera sansei de acces la educatie scolara ci si la ameliorarea calitatii educatiei oferite de scoli .

Metode active-participative utilizate in practica instrumental educationala permit elevului satisfacerea cerintelor educationale prin efort personal sau in colaborare cu alti colegi, specific acestor metode este faptul ca se stimuleaza interesul pentru cunoastere, este facilitat contactul cu realitatea inconjuratoare, sunt subordonate dezvoltarile mintale si nivelului de socializare al elevilor.

Experienta practica de pana acum in aplicarea metodei de invatamant prin cooperare a evidenciat o serie de rezultate dintre care cele mai evidente sunt :

cresterea motivatiei elevilor pentru activitatea de invatare;

increderea in sine bazata pe acceptarea de sine;

atitudine pozitiva fata de personalul didactic, disciplinele de studiu si continutul acestora (de cele mai multe ori continutul lectiei sufera o serie de modificari si adaptari care sa favorizeze spiritul de investigatie , descoperirea noului si cooperarea intre elevii clasei) ;

relatii mai bune mai tolerante cu colegii, indiferent de apartenenta etnica sau culturala, clasa sociala, capacitatea intelectuala sau unele deficiente ale colegilor ;

capacitate sporita de a percepe o situatie, un eveniment sau o serie de obiecte si fenomene si din perspective diferite;

Lectiile bazate pe invatare prin cooperare prezinta cateva caracteristici importante :

raspunderea individuala- se evalueaza frecvent performanta fiecarui elev care trebuie sa ofere un raspuns in nume personal sau in numele grupului iar rezultatele se comunica atat elevului , cat si grupului din care face parte;

interactiune directa – elevii se ajuta unii pe altii incurajandu-se si impartasindu-si ideile explica celorlalti, discuta ceea ce stiu, se invata unii pe altii ;

interdependenta pozitiva--elevii realizeaza ca au nevoie unii de altii pentru a duce la bun sfarsit sarcina grupului ;

deprinderi interpersonale si de grup mic – grupurile nu pot exista si nici nu pot functiona eficient daca elevii nu au si nu folosesc anumite deprinderi sociale (conducerea, luarea deciziei, increderea reciproca, comunicarea, managementul conflictelor ;

procesarea in grup – elevii au nevoie de momente pentru a vedea cat de bine si-au atins scopurile si cat de eficiente au fost in grup ;

invatamantul monotorizeaza in permanenta activitatile de invatare a grupurilor, le ofera feedback (lor si intregii clase) intervine si corecteaza eventualele confuzii sau raspunsuri incomplete

Lista metodelor si tehnicilor este foarte vasta si poate fi imbogatita si cu alte variante in functie de imaginatia si creativitatea invatatorului . Principalele argumente care justifica eficienta acestor metode active-participative sunt :

diversitatea – elevii sunt liberi sa faca speculatii, apare diversitatea de opinii si idei, este incurajata libera exprimare a ideilor . Sunt situatii in care un singur raspuns este corect , iar invatatorii trebuie sa fie onesti cu elevii mediind procesul prin care acestia ajung la raspunsul corect (in multe cazuri acest lucru este mai important decat raspunsul insusi deoarece se incerca evitarea adevarului unic exprimat intr-o forma categorica de catre invatatori si sprijinirea elevilor de a ajunge sa se convinga singuri de adevarul respectiv--o forma democratica de abordare a procesului educational)

permisiunea – de cele mai multe ori elevii asteapta ca invatatorii sa le dea „ singurul raspuns bun” ceea ce reduce eficienta si productivitatea invatarii; astfel elevii sunt incurajati sa fie spontani, sa le permita exprimarea libera a ceea ce gandesc despre o anumita tema ;

respectul – elevii sunt ajutati sa inteleaga ca opiniile lor sunt apreciate si respectate de colegi si fiecare este dator sa respecte opinia celorlalti ;

valoarea--cand elevii isi dau seama ca opinia lor are valoare se implica mai active in activitatea de invatare;

ascultarea activa–elevii se asculta unii pe altii si renunta la exprimarea unor judecati pripite sau la impunerea propriului punct de vedere ;

increderea – elevii constientizeaza propria lor valoare si devin mai increzatori in propriile forte .

Toate aceste elemente au implicatii directe si indirecte asupra componentei afectiv motivationale care influenteaza fundamental conduita elvului in cadrul activitatii din clasa atat fata de invatator (care este interesat ca partener si nu ca autoritate inflexibila in raport cu cerintele si dorintele lor de invatare si cunoastere) cat si fata de colegi facilitand increderea reciproca , comunicarea, cooperarea si intercunoasterea dintre elevi)

Bibliografie:

Vrăjmaș, Ecaterina, Introducerea în educația cerințelor speciale, Editura Cedis, București, 2004

Vrăjmaș, Traian, Învățământul integrat și/sau incluziv, Editura Aramis, București, 2001

Gherguț, Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație, editura Polirom , București,2006

A. Gherguț, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Ed. Polirom, Iași, 2001.

Hall si Tinklin, Elevii cu deficiențe din învățământul superior, Consiliul Scoțian de Cercetare a Educației, 1998.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Șurlicărea GrațIELA-Petronela

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea preșcolarilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Activitățile extracurriculare sunt activități complementare, activități de învățare realizate la grupă și urmăresc îmbogățirea informațiilor primite în cadrul activității didactice, cultivă interesul pentru desfășurarea anumitor domenii, atrag copilul la integrarea în viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, contribuind în felul acesta la formarea personalității copilului.

În procesul instructiv-educativ, activitățile extracurriculare îl atrag pe copil să participe cu plăcere și să fie interesat de activitățile propuse. În cadrul acestor activități, se transmit copiilor, în mod sistematic și organizat, informații din toate domeniile de activitate: muzicale, literare, plastice accesibile, formându-se astfel anumite competențe: de a audia anumite piese muzicale, de a interpreta roluri. Interpretând diferite roluri, copilul reproduce modele de conduită și le asimilează în propria lui comportare.

Toate activitățile extracurriculare desfășurate cu copiii au rolul lor în dezvoltarea ca persoane inteligente, sigure pe ele capabile să se descurce în orice situație, bogate din punct de vedere cultural în această societate plină de pseudo-cultură. În cadrul activităților didactice și extracurriculare, alături de îndrumătorii lor, aceștia dovedesc creativitate, imaginație, atitudine, talent, afirmându-și în mod original personalitate. Serbările, șezătorile, scenetele tematice, prin

specificul lor oferă posibilitatea educatorilor să-i ajute să se implice, să-și cunoască foarte bine colegii de grupă, să colaboreze și să se afirme în fața colectivului prin mijloace proprii. Totodată, serbările pregătite susținute cu ocazia anumitor evenimente devin un mijloc de educare a voinței, a încrederii în forțele proprii, a ținutei corecte, dar și a posibilității de a se transpune prin interpretarea unor roluri de teatru.

Activitățile extracurriculare bine pregătite, sunt atractive pentru orice vârstă, stârnindu-le interesul producându-le bucurie, ușurându-le acumularea de cunoștințe, chiar dacă presupun un efort suplimentar. În cadrul acestor activități sunt atrași și copiii timizi, dar și cei impulsivi, învățând astfel să se tempereze în preajma colegilor lor – “copilul care este lăudat învață la rândul său să aprecieze” (D.I. Nolte).

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Ca o concluzie personală, consider că trebuie să încercăm să-i atragem pe copii, să participe la activități cu ajutorul tuturor metodelor pe care le putem aborda. Având posibilitatea de a desfășura activități extracurriculare munca noastră devine un pic mai ușoară, deoarece aceste activități sunt atractive și îi determină pe copii să participe fără să-i forțăm. Menirea noastră este de a trezi curiozitatea viitorilor indivizi ai societății, de a le potoli această curiozitate și de a-i pregăti pentru viață, atât cu ajutorul activităților didactice pe care le desfășurăm la grupă, cât și prin intermediul activităților extracurriculare.

BIBLIOGRAFIE:

Ciubuc Iuliana, Armonia naturii , Editura Aureo, Oradea, 2011

Mangri, F., Elisei, E., Dorobeti, T., Bucovală, G., Experiențe didactice și pedagogice de success, Poarta Albă

GESTIONAREA CONFLICTELOR ȘI OPTIMIZAREA COMUNICĂRII ÎNTRE MANAGERUL ȘCOLAR ȘI CADRELE DIDACTICE

REZUMAT LUCRARE DIZERTAȚIE

PENARU EUGENIA NADIA

Migala lucrătoare de broderie, spontaneitatea actorului, stăpânirea de sine și clarviziunea conducătorului, știința savantului și priceperea inginerului, gingășia surorii și generozitatea fratelui, fermitatea tatălui și bunătatea mamei, tactul înțeleptului, meditația filozofului și entuziasmul vestitorului de vremuri noi: *ACESTA ESTE OMUL DE LA CATEDRĂ!*

Structura lucrării

PARTEA I – FUNDAMENTE TEORETICE

Capitolul I – Comunicarea în organizația școlară

I.1. Școala ca organizație care învață.....	6
I.2. Rolul comunicării în organizația școlară.....	9
I.2.1. Variabile procesuale ale comunicării.....	13
I.2.2. Efectele comunicării la nivel individual și organizațional.....	16
I.2.3. Strategii de comunicare organizațională	17
I.3. Management și leadership.....	21
I.4. Stilul de conducere	25
I.5. Roluri și competențe specifice managerului școlar.....	32
I.5.1. Activitatea și eficacitatea managerului școlar.....	36
I.6. Stil și stiluri manageriale.....	42

Capitolul II – Conflictul în cadrul organizației

II.1. Definirea conflictului.....	51
II.2. Cauzele conflictelor.....	53
II.3. Tipologia conflictelor	59
II.4. Managementul conflictelor.....	63

PARTEA a II-a

Capitolul III - Cercetare experimentală privind gestionarea conflictelor și optimizarea comunicării între managerul școlar și cadrele didactice

III. 1. Ipoteza cercetării.....	70
III.2. Obiectivele cercetării.....	71
III. 3. Instrumentele de cercetare.....	72
III. 4. Descrierea lotului de subiecți.....	74
III. 5. Rezultatele cercetării.....	76
III.6. Concluziile cercetării	94
III.7. Bibliografie	96
III.8. Anexe	99

Ipoteza:

Demersul cercetării întreprinse se întemeiază pe ipoteza că prin abordarea unor instrumente manageriale specifice și o comunicare deschisă, eficientă între managerul școlar și cadrele didactice se va permite realizarea unor structuri organizaționale cu potențial conflictual cât mai redus.

Obiectivele cercetării:

Obiectiv teoretic: Identificarea impactului pe care îl au conflictele dintre managerul școlar și cadrele didactice într-o organizație școlară.

Obiective metodologice:

O1: Identificarea importanței comunicării dintre managerul școlar și cadrele didactice;

O2: Realizarea unei analize comparative asupra atitudinii managerului și cadrelor didactice față de rolul gestionării conflictelor;

O3: Identificarea nivelului de influență în urma gestionării conflictelor printr-o abordare pozitivă și utilizarea negocierii;

O4: Îmbunătățirea relației dintre managerul școlar și cadrele didactice prin crearea unei imagini pozitive asupra rolului pe care îl au în organizația școlară.

Instrumentele de cercetare:

Pentru a verifica ipoteza propusă, am ales următoarele instrumente de cercetare:

a) Chestionar adresat cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial privind percepția acestora față de problema motivării pentru cariera didactică(instrument de cercetare propriu).

Scopul acestui chestionar este acela de a afla importanța pe care o au vocația profesională, relația dintre manager și cadrele didactice, cât și conflictele ce pot apărea între cadre didactice și manager în motivația privind alegerea unei cariere didactice.

Chestionarul este alcătuit din 20 de itemi, împărțit în trei scale:

Scala 1 este formată din 8 itemi și vizează importanța vocației profesionale;

Scala 2 este formată din 6 itemi și vizează rolul relației manager- cadru didactic;

Scala 3 este formată din 6 itemi și vizează rolul conflictelor între manager și cadrele didactice într-o organizație școlară.

b) Chestionar adresat cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial privind analiza stilului de comunicare. (instrument alcătuit de psihologul român S. Marcus)

Scopul acestui chestionar este acela de a afla care este atitudinea dominantă în comunicare pentru fiecare din cele patru stiluri fundamentale de comunicare- non- asertiv, agresiv, manipulator și asertiv- pentru subiecții chestionați. Chestionarul este alcătuit din 60 de itemi. Se acordă câte un punct pentru răspunsurile „ADEVĂRAT” și se însumează punctele pe stiluri de comunicare. Stilul la care s-a obținut numărul maxim de puncte indică atitudinea dominantă în comunicare, caracteristicile relativ stabile și previzibile ale comportamentului comunicativ.

Lotul de subiecți:

Această cercetare s-a realizat pe un lot format din 62 de subiecți, de sex masculin și feminin, cu vârste cuprinse între 23 și 62 de ani. Lotul investigat este alcătuit din cadre didactice din învățământul primar și gimnazial.

87% din cadrele didactice ce au completat chestionarul sunt titulare în învățământ și doar 16% sunt suplinitori, ceea ce demonstrează stabilitatea atât sistemul de învățământ, cât și într-o unitate școlară.

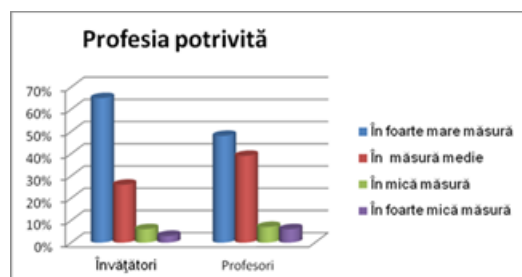
Vechimea cadrelor didactice în învățământ variază de la 1-10 ani până la cele cu vechime de peste 30 de ani în învățământ astfel: între 1-10 ani se încadrează un procent de 19%, între 11-20 ani se încadrează un procent de 58%, între 21-30 ani se încadrează un procent de 19% și peste 30 de ani se încadrează un procent de 6%.

În ceea ce privește perfecționarea cadrelor didactice, chestionarele au reliefat interesul crescut al acestora pentru obținerea gradelor didactice în învățământ astfel că 48% au obținut gradul didactic I, 29% au obținut gradul didactic II, 19% au obținut definitivarea în învățământ, iar 6% sunt debutanți.

La Itemul 7 „Profesia pe care o aveți la momentul actual este ceea ce v-ați dorit dintotdeauna?”, s-au obținut următoarele rezultate: 65% dintre învățători consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în foarte mare măsură, 26% consideră că consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în măsură medie, 6% consideră că consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în mică măsură, iar 3% consideră că consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în foarte mică măsură, în timp ce 48% dintre profesori

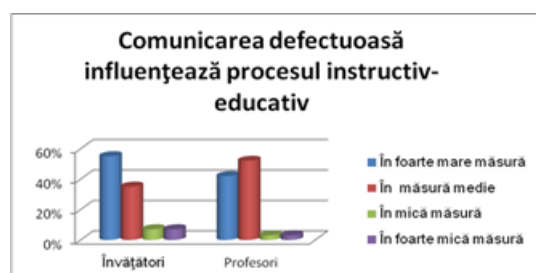
consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în foarte mare măsură, 39% consideră că profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în măsură medie, 7% consideră că consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în mică măsură, iar 6% consideră că consideră profesia pe care o au la momentul actual ca fiind ceea ce și-au dorit în foarte mică măsură.

Diferențele dintre rezultatele obținute la acest item ne conduc spre ideea că există un număr destul de mare de învățători care profesează ceea ce și-au dorit dintotdeauna, de unde și pasiunea pentru meseria de dascăl.

Graficul 5 – „Profesia potrivită”

La întrebarea „O comunicare defectuoasă între managerul școlar și cadrele didactice influențează procesul instructiv-educativ?”, răspunsurile au fost următoarele: 55% dintre învățători consideră faptul că o comunicare defectuoasă influențează în foarte mare măsură procesul instructiv-educativ, 35% sunt de părere că procesul instructiv-educativ este influențat în măsură medie, 7% consideră că este influențat în mică măsură și 3% sunt de părere că impactul afectează în foarte mică măsură. În ceea ce privește răspunsurile profesorilor, acestea au fost următoarele: 42% apreciază comunicare defectuoasă ca influență în foarte mare măsură pentru procesul instructiv-educativ, 52% consideră că afectează în măsură medie, 3% în mică măsură și tot 3% în foarte mică măsură.

Graficul 12 – „Comunicarea defectuoasă influențează procesul instructiv-educativ”

Concluzii

În urma realizării acestei cercetări se desprind următoarele concluzii: Conflictul trebuie considerat ca un aspect inevitabil al relațiilor dintre oameni și, evident, în cadrul oricărei organizații. Cadrele didactice îl privesc pe manager ca factorul decizional în școală, pe de o parte, iar, pe de altă parte cataloghează drept normalitate izbucnirea unui conflict între manager și aceștia în cazul în care nu le este cerută părerea în privința unor decizii sau schimbări ce privesc organizația. Deși stilul de comunicare adoptat de cadrele didactice la nivelul organizației este deopotrivă asertiv și non-asertiv, dar în nici un caz agresiv sau manipulator, acestea admit faptul că o comunicare defectuoasă între manager și cadrele

didactice influențează în foarte mare măsură procesul instructiv-educativ și poate fi privită oricând drept sursă de conflict. În lipsa unui mediator, prin măiestria sa, managerul școlar trebuie să găsească cele mai eficiente soluții care să ducă la atenuarea sau chiar rezolvarea situațiilor conflictuale, care ar putea degenera în cazuri mult mai grave. Ideal ar fi ca fiecare manager școlar să creeze un simț al „familiei” -un simț al comunității între partenerii implicați- în organizația pe care o reprezintă.

Trebuie admis faptul că un conflict poate da naștere uneori motivației de a rezolva problemele care altfel trec neobservate, putând duce la un comportament creator. Un lucru este cert: încă mai există pasiune pentru meseria de dascăl, cadrele didactice recunoscând faptul că profesează ceea ce și-au dorit dintotdeauna; dăruirea, implicarea și perseverența sunt la loc de cinste în această meserie. Poate dacă în organizațiile românești nu s-ar mai strecura, pe alocuri, unele prejudecăți greșite, gen: „În democrație, fiecare este liber să facă ce își dorește și nu trebuie controlat!” sau „Ordinul șefului este lege pentru subordonați și trebuie executat întocmai, la timp și fără comentarii.”, atunci s-ar putea ajunge la o îmbunătățire a calității vieții organizațiilor prin crearea încrederii partenerilor privind capacitatea și disponibilitatea instituției de a le satisface cerințele și așteptările.

Secretul și farmecul vieții noastre nu stau în lipsa unui conflict, ci în hotărârea și priceperea noastră de a-l rezolva.

Anton Semenovych Makarenko

Poveste terapeutică pentru înălturarea orgoliului

O POVESTE ÎNTORTOCHIATĂ

de Ștefania Senatovici

Au fost odată ca niciodată, că dacă nu ar fi nu s-ar povesti.... doi prieteni pe nume CICI și RICI. Erau doi iepurași foarte simpatici, CICI avea blana albă ca spuma laptelui, iar RICI în schimb avea blana neagră și stralucitoare la fel ca și abanosul.

Zilnic erau împreună și nu era oră să nu se joace sau să decopere câte ceva nou în Pădurea fermecată de la marginea unui sat. CICI era cel care aduce buna dispoziție, mereu plin de viață și cu codița pufoasă în vânt, cutreieraa împreună cu prietenul său, care era mult mai timid și care nu spunea multe lucruri. Cei doi însă se completeau perfect, chiar mulți locuitori ai pădurii aveau impresia că sunt frați, deoarece erau nedespărțiți.

Însă, într-o zi ploioasă, soarele era ascuns, iar vântul mișca crengile copacilor cu o putere atât de mare încât cei care aveau construite căsuțe în scorburele lor aveau impresia că o să se prăbușească.

Rici și Cici în schimb nu aveau nicio treabă cu tot ceea ce se întâmplă în jurul lor.

-Rici, ce spui să plecăm într-o aventură nemaipomenită, spre Piatra Craiului ?!

Rici, a simțit o teamă de a pleca și s-a cam dat în lături, gândindu-se că ar fi foarte periculos să plece tocmai acum, însă cu toate că a încercat să îi exolte prietenului său cât e de periculos și la ce riscuri sunt supuși, într-un final au plecat.

-Hai mai repede, leneșule! Nu vezi că furtuna pleacă ușor din pădure, iar pe când ajungem la Piatră sigur va ieși soarele!

Rici era groaznic de speriat, iar vântul bătea atât de tare încât bucăți mari de crengi cădeau în spatele lor.

-Ccccreddd, căăăă aaaarr fi maiiii bineee să ne întoarrccemm, CICI!!!! Spune Rici cuprins de teamă și frig! EEEE, prea periiicuullosss!!!!

-Termină o dată, fricosule! Nu are ce să ni se întâmple! E foarte palpitant!

Cici nu termină bine de spus aceste cuvinte că o bucată de creangă, care s-a rupt de pe un copac uriaș îi cade peste picior și pe loc îl și rupe.

-Au, auuuu, Rici, auuu, mă doare! Nu îl pot mișca, ajută-mă!

Rici era mai în spate, iar când a văzut bucata de creangă peste piciorul prietenului său a rămas înmărmrit.

-Cici, staiii, nu te mișca!

Ploaia a început, iar un nor negru a întunecat întreaga pădure de parcă era miezul nopții.

Lui Rici i-a venit o idee!

-Mama m-a învățat că atunci când cineva este lovit trebuie să îl imobilizez! A luat o bucată din haina lui și i-a pus o tijă dintr-o bucată le lemn drept.

După ce l-a luat în spate și s-au adăpostit sub un copac cu crengile dese, iar ploaia a fost pe sfârșite, cei doi prieteni au plecat spre casele lor. Rici s-a sprijinit de Cici până acasă, sărind într-un picior tot drumul. Au făcut multe pauze, însă au ajuns chiar când a început să se însereze. Rici a stat cu piciorul în ghips mai mult timp și a învățat că trebuie să îi asculte și pe cei din jur.

SCOPUL: Dezvoltarea capacității de a asculta de cei din jurul nostru și de a învăța din propriile greșeli.

OBIECTIVE:

1. *Să conștientizeze faptul că nu sunt cei mai buni și că mereu putem învăța câte ceva nou de la cei din jurul nostru*

RĂSPUNS AȘTEPTAT: Nu stiu mereu totul și voi putea învăța lucruri noi dacă sunt atent la ceea ce spun cei din jurul meu.

2. *Să identifice aspectele pozitive și cele negative ale personajului CICI*

RĂSPUNS AȘTEPTAT: ASPECTE POZITIVE: curaj, încredere, îndemânare, entuziasm, dorință, optimism, tenacitate.

ASPECTE NEGATIVE: narcisism. Dezinteres, imaturitate.

Metodele interactive de grup și importanța lor din perspectiva integrării curriculare

Prof. Slavu Nicoleta
Grădinița cu Program Prolungit "Albinuțele",
Sector 6, București

Instruirea interactivă acționează asupra modului de gândire și de manifestare a copilului (cognitiv, afectiv-motivațional și psihomotor sau comportamental). Acest tip de instruire presupune o comunicare între profesor și copil, copil-copil, copil-copii (întrucât se lucrează în echipe și în grupuri). Curriculum-ul preșcolar este unul de tip integrat, diferențiat și personalizat. Este centrat pe copil, pe dorințele și nevoile acestuia, fapt ce reiese din obiectivele de referință și conținuturile elaborate, precum și din activitățile sugerate.

Importanța acestei instruiți constă nu numai în extinderea cunoștințelor copiilor ci și în învățarea copiilor să rezolve problemele cu care se confruntă, să ia decizii în grup și să aplaneze conflicte, deoarece atunci când se ivește o problemă nu se învinuiește copilul, ci situația, personajul, comportamentul.

Predarea-învățarea interactivă

Fenomen complex, multidimensional și dinamic, învățarea a fost și este studiată în manieră mono- și interdisciplinară de diverse științe socio-umane și exacte, care au oferit diferite perspective de analiză: pedagogia, psihologia, sociologia, biologia, antropologia, fiziologia, neurologia, genetica, matematica, informatica, logica, cibernetica și, mai nou, de sistemul științelor cognitive, format din: psihologie cognitivă, neuroștiințe, antropologie, lingvistică teoretică, filosofia mentalului și inteligența artificială.

Strategii didactice care promovează interactivitatea în învățare

Strategia didactică reprezintă modul de îmbinare a metodelor, procedeele, mijloacelor, tehnicilor, formelor de organizare a activității, ales de cadrul didactic în funcție de condiții și facilități, de nevoile celui educat. Ea face din activitatea la grupă un act de creație a educatoarei și uneori a preșcolarilor înșiși, fiind condiția creșterii eficienței procesului didactic concret. (Voiculescu, 2001)

Prin intermediul jocului, copilul își dezvoltă creativitatea, gândirea critică, rezolvă probleme. Totodată, copilul se dezvoltă din punct de vedere afectiv, lingvistic și psihic.

CÂTEVA EXEMPLE DE METODE INTERACTIVE

1. Brainstormingul

Brainstorming sau „furtună în creier”, „efervescenta creierului”, „evaluare amânata”, „asalt de idei”, este o metodă de stimulare a creativității ce constă în enunțarea spontană a cât mai multe idei pentru soluționarea unei probleme într-o atmosferă lipsită de critică.

Obiectivul acestei metode este acela de a exersa capacitatea creatoare a copiilor în procesul didactic- la diferite categorii de activități- care să conducă la formarea unor copii activi, capabili să se concentreze mai mult timp, în grupuri creative.

Această metodă se desfășoară în grupuri de 5-20 de copii.

Grupul cu care se lucrează este preferabil eterogen. Durata optimă de timp pentru copii preșcolari este de 20' în funcție de problema supusă dezbaterii

2. Metoda Frisco

Este o metodă de rezolvare a unei probleme de către participanți pe baza interpretării

unui rol specific.

Obiectivul acestei metode este acela de a identifica unele probleme complexe și de a le rezolva prin strategii eficiente și accesibile nivelului de înțelegere al copiilor.

Această metodă se axează pe rolurile interpretate de copii în funcție de preferințele fiecăruia și de capacitățile pe care le impune rolul.

3.Explozia stelară

Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvare de probleme și noi descoperiri.

Prezintă următoarele obiective:

Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme.

4.Pălăriuțele gânditoare

Tehnică interactivă de stimulare a creativității, are la bază interpretarea de roluri prin care copiii își exprimă liber gândirea dar în acord cu semnificația culorii pălăriuțelor care definesc rolul.

5.Ciorchinele

Este o tehnică care exersează gândirea liberă a copiilor asupra unei teme și facilitează realizarea unor conexiuni între idei deschizând căile de acces și actualizând cunoștințele anterioare.

Obiectiv - integrarea informațiilor dobândite pe parcursul învățării în ciorchinele realizat inițial și completarea acestuia cu noi informații.

Bibliografie

1. Preda A., Viorica N., Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Editura Gheorghe-Cârțu Alexandru, Craiova, 2009
2. Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2019
3. Glava, A., L. Tătaru, and O. Chiș. "Piramida cunoașterii." Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar. Pitești: Editura Diamant , 2014.

Rolul învățătorului în pregătirea, conducerea și îndrumarea jocului didactic

Jocul este o activitate importantă în dezvoltarea intelectuală a copilului, așadar se impune ca sarcină esențială, pregătirea, conducerea și îndrumarea pedagogic clară și corectă, de către învățător, cu tact, răbdare, gândire inventivă, fără a stopa inițiativa în acțiune a elevului și fără a-i îngrădi spontaneitatea.

Eficiența jocului didactic se află în dependență de modul în care învățătorul știe să asigure o conexiune între tema jocului și materialul didactic folosit, de modul în care știe să utilizeze cuvântul ca formă de îndrumare a elevilor prin întrebări și răspunsuri, explicații, observații, considerații, de aptitudinea și creativitatea oglindite în materialul didactic utilizat.

În folosirea jocurilor didactice se va ține seama de particularitățile de vârstă ale școlarilor. Doar prin buna organizare, prin gradarea efortului în funcție de vârstă, de cunoștințele existente, jocurile didactice vor duce la obținerea unor rezultate bune sau foarte bune în însușirea noilor cunoștințe.

Jocul didactic poate fi inclus în elaborarea strategiilor instruirii constituite la școlarul de vârstă mică. Când școlarii mici sunt puși în ipostaza de a rezolva diferite sarcini didactice în spiritul jocului, se declanșează motivația intrinsecă, plăcerea, respectiv interesul. Așadar, jocul nu se evidențiază doar ca o joacă, ci ca o formă ingenioasă de stimulare a activității de învățare.

Pentru tratarea cât mai complexă și mai convingătoare a instruirii micilor școlari în specificul jocului, înțelegem că necesar ca acesta să își găsească aplicabilitate în lecții/ activități. Este importantă crearea unei atmosfere de joc pentru desfășurarea demersului didactic astfel încât elevii să nu își dorească să audă sunetul clopoțelului care anunță terminarea lecției. Un joc didactic reușit este condiționat de proiectare, organizare și desfășurarea acestuia sub conducerea și îndrumarea învățătorului. Învățătorul are nevoie de o foarte bună pregătire psihopedagogică, științifică și metodică, ce îl va ajuta să aducă eficiență în lecție, alegând metodele cele mai potrivite.

Importante pentru buna desfășurare a jocului didactic sunt cerințele:

- Pregătirea jocului didactic;
- Organizarea judicioasă a acestuia;
- Respectarea momentelor jocului didactic;
- Respectarea ritmului jocului, alegerea unei strategii de conducere potrivită;
- Stimularea elevilor pentru a participa activ la joc;
- Asigurarea unei atmosfere potrivite jocului;
- Diversitatea elementelor de joc (complicarea jocului, introducerea altor variante de joc);

- Verificarea rezolvării sarcinilor și evaluarea finală.

Pregătirea jocului didactic presupune:

- Studierea atentă a conținutului și a structurii acestuia;
- Pregătirea materialului didactic;
- Elaborarea proiectului pentru jocul didactic.

O clară și corectă proiectare a jocului trebuie să țină seama de identificarea obiectivelor, selectarea conținuturilor, investigarea resurselor, stabilirea sarcinilor de învățare și determinarea instrumentelor de evaluare.

Un alt aspect necesar bunei desfășurări a jocului didactic se referă la respectarea momentelor acestuia:

1. introducerea în joc;
2. anunțarea titlului și obiectivelor jocului;
3. prezentarea materialului didactic;
4. explicarea jocului (înțelegerea sarcinii, precizarea regulilor pentru joc, prezentarea conținutului și precizarea sarcinilor jocului);
5. fixarea regulilor;
6. executarea jocului;
7. încheierea jocului (învățătorul formulează concluzii și aprecieri, iar apoi desemnează câștigătorii).

Cadrul didactic trebuie să știe nivelul de pregătire al elevilor, să țină seama de particularitățile de vârstă și individuale, să dețină acea capacitate empatică care face posibilă organizarea și desfășurarea unei activități ludice reușite.

Prof. înv. SPĂTAR MARIANA-IONELA

Școala Gimnazială Săcălășeni

LOGIC, MATEMATICA!

-clasa a II-a -

1. Aflați jumătatea cincimii numărului 40, apoi dublați-o.
Ce număr ați obținut?
2. La șesimea lui 36 adunați șeptimea lui 49. Din rezultat scădeți sfertul lui 16.
Ce număr ați obținut?
3. Triplați zecimea numărului 80, apoi aflați sfertul numărului obținut.
4. Zecimea unui număr este 2.
Aflați jumătatea numărului.
5. La întreitul lui 6 adunați treimea lui. Rezultatul dublați-l.
Ce număr ați obținut?
6. Din împătritul lui 8 scădeți cel mai mic număr natural scris cu două cifre identice.
Aflați treimea diferenței obținute.
7. Optimea unui număr este 9. Aflați diferența dintre acel număr și cel mai mare număr natural scris cu două cifre.
8. Aflați produsul dintre cel mai mare număr natural scris cu o cifră și jumătatea pătrimii numărului 40.
9. La diferența dintre cel mai mare număr par scris cu două cifre și cel mai mare număr natural par scris cu o cifră, adăugați noimea acestuia.
10. La jumătatea sumei dintre cel mai mare număr scris cu o cifră și cel mai mic număr scris cu două cifre identice adăugați sfertul treimii numărului 12.
Ce număr ați obținut?
11. Câtul dintre șeptimea unui număr și cel mai mic număr natural par, diferit de zero, este 3.
Aflați numărul.
12. La produsul dintre cel mai mare număr natural par scris cu o cifră și cel mai mic număr natural impar adăugați doimea sumei numerelor 15 și 5.
13. La optimea dublului numărului 40, adăugați noimea câtului numerelor 72 și 8.
14. La sfertul optimii numărului 32 adăugați jumătatea produsului dintre cel mai mare număr natural par scris cu o cifră și cel mai mic număr natural par, diferit de zero.
15. Din cel mai mare număr natural impar scris cu două cifre diferite scădeți șeptimea sumei numerelor 3 și 4.

PROF.ÎNV.PRIMAR: ȚUȚURAȘ DELIA SIMONA
UNITATEA ȘCOLARĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂCĂLĂȘENI

Autorii lucrărilor declară și garantează că materialele transmise sunt originale și își asumă în mod exclusiv întreaga responsabilitate pentru conținutul acestora. Orice utilizare de texte, imagini sau alte materiale preluate din surse externe este realizată pe propria răspundere a autorilor, cu respectarea legislației privind drepturile de autor și cu obținerea prealabilă a tuturor acordurilor necesare din partea titularilor de drepturi.

Autorii confirmă că lucrările nu încalcă drepturile de proprietate intelectuală ale terților, nu conțin materiale preluate ilegal sau din surse neautorizate și nu contravin unor obligații contractuale sau înțelegeri anterioare privind publicarea.

Editorul / Editura nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul lucrărilor publicate, inclusiv, dar fără a se limita la, situațiile de plagiat, utilizarea neautorizată a imaginilor sau a altor materiale protejate, ori orice alte încălcări ale drepturilor terților.

În cazul în care conținutul lucrării generează litigii, reclamații, acțiuni civile sau penale ori prejudicii de orice natură, întreaga răspundere revine exclusiv autorului, acesta obligându-se să despăgubească integral orice prejudiciu produs și să exoneraze Editura de orice consecințe juridice sau financiare.

Autorii au obligația de a declara și de a indica în mod corespunzător toate sursele utilizate, inclusiv pentru materiale textuale și ilustrative, precum și de a furniza, la cerere, dovezi privind dreptul de utilizare a acestora.